

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **H. s. r. o, IČO X**
sídlem V. 1343, H. K.
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Seifertem
sídlem Šimkova 1224/2b, Hradec Králové

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2017, č. j. 60837-4/2017-900000-304.1,
ve věci závazné informace o sazebním zařazení zboží,

takto:

I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 14. 11. 2017, č. j. 60837-4/2017-900000-304.1, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku **11 228 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Josefa Seiferta, advokáta se sídlem Šimkova 1224/2b, Hradec Králové.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 12. 1. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2017, č. j. 60837-4/2017-900000-304.1 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „celní úřad“) týkajícího se závazné informace o sazebním zařazení zboží ze dne 3. 8. 2017, č. j. CZ 60828/2017-580000-04, a toto rozhodnutí celního úřadu potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

B. Žaloba

2. Žalobkyně navrhovala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí. Namítala, že žalovaný nesprávně sazebně zařadil zboží s obchodním označením Ionic-CARE Triton X6 (dále jen „přístroj“), které slouží k čištění vzduchu, mezi zboží primárně sloužící k ionizaci vzduchu, konkrétně pod kód celní nomenklatury 8543 70 90 99. Podle žalobkyně se správní orgány nezabývaly povahou přístroje a jeho technickými vlastnostmi, proto došlo k jeho nesprávnému zařazení. Žalobkyně již v odvolání proti rozhodnutí celního úřadu namítala, že ionizace není samostatnou funkcí přístroje, ale dochází k ní toliko při realizaci jeho hlavní funkce, kterou je čištění vzduchu. Přístroj tak měl být zařazen do kódu kombinované nomenklatury 8421 *Odstředivky, včetně odstředivých ždímaček; stroje a přístroje k filtrování nebo čištění kapalin nebo plynů*, konkrétně 8421 39 20 *Stroje a přístroje na filtrování nebo čištění vzduchu*, nikoli do kódu kombinované nomenklatury 8543 *Elektrické stroje a přístroje s vlastní individuální funkcí*, jinde v této kapitole neuvedené ani nezahrnuté, konkrétně 8543 70 90 *Ostatní* dle Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2016/1821 ze dne 6. 10. 2016, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném sazebníku. V odvolání namítané skutečnosti žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezohlednil a nezabýval se jimi.
3. Žalobkyně doplnila, že dne 26. 4. 2017 provedl Celní úřad pro Královehradecký kraj kontrolu po propuštění zboží, jejímž předmětem bylo ověření správnosti žalobkyní deklarovaných údajů (sazební zařazení zboží a jeho původ). Kontrola byla zaměřena mimo jiné na nyní posuzovaný přístroj. Celní úřad pro Královehradecký kraj po provedené kontrole (na rozdíl od správních orgánů v nyní posuzované věci) shledal, že žalobkyní deklarované sazební zařazení přístroje Ionic-CARE Triton X6 pod podpoložkou KN 8421 39 20 je v celním prohlášení správné a nebylo zjištěno žádné porušení právních předpisů.
4. Žalobkyně dále brojila proti tomu, že žalovaný nepostupoval podle pravidla 3 písm. a) Všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury, na jehož základě měl zařadit přístroj do kódu kombinované nomenklatury 8421.

C. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 26. 4. 2018 navrhl zamítnutí žaloby. K námitkám žalobkyně sdělil následující:
6. Ionizace vzduchu je významnou funkcí posuzovaného zboží, což vyplývá i z podané žádosti o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží, protože bez této funkce by přístroj nemohl fungovat jako celek. Žalovaný považoval za účelové tvrzení žalobkyně, že ionizace vzduchu není samostatnou funkcí posuzovaného zboží, jelikož žalobkyně ionizaci jako samostatnou funkci přístroje uvedla jak v žádosti o závaznou informaci, tak např. v návodu na použití přístroje. Dle žalovaného jsou obě funkce posuzovaného zboží (ionizace a čištění vzduchu) rovnocenné a mají stejný vliv na sazební zařazení posuzovaného zboží. Žalovaný se s touto skutečností vypořádal v bodech 24 až 36 napadeného rozhodnutí.
7. Závazná informace o sazebním zařazení zboží (dále jen „ZISZ“) se běžně vydává pouze na základě údajů uvedených v žádosti [čl. 33 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, v platném znění (dále jen „celní kodex Unie“)] a podkladů k ní přiložených. Jedná se o řízení návrhové. Žadatel je povinen poskytnout celním orgánům veškeré informace potřebné pro vydání příslušného rozhodnutí (čl. 22 odst. 1 celního kodexu Unie). Pokud podaná žádost o ZISZ obsahuje Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

všechny informace potřebné k vydání ZISZ (v tom smyslu, že lze stanovit sazební zařazení výrobku), potom se ZISZ vydá, aniž by bylo nutné v řízení činit jakékoli další kroky (např. ohledání věci). Je především věcí žadatele, aby celním orgánům poskytl všechny relevantní podklady.

8. K námitce, že Celní úřad pro Královéhradecký kraj dospěl k jinému sazebnímu zařazení posuzovaného zboží, a to do podpoložky KN 8421 39 20, kterou žalobkyně považuje za správnou, žalovaný sdělil, že situace, kdy různé celní orgány (Celní úřad pro Královéhradecký kraj a Celní úřad pro Olomoucký kraj) dospějí v téže věci, byť v různých řízeních, k rozdílným závěrům, je nepříjemná. Žalovaný však v posuzované věci přezkoumával toliko výsledek zařazení učiněný Celním úřadem pro Olomoucký kraj a shledal ho ve výsledku správným, byť se správní orgán dopustil určitých nepřesností. Celní úřad pro Olomoucký kraj je specializovaný celní orgán pro oblast vydávání závazných informací, včetně ZISZ (§ 9 odst. 1 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky) a disponuje řadou odborníků na různé oblasti sazebního zařazování zboží. Proto závěrům učiněným tímto celním orgánem dává žalovaný větší relevanci, než závěrům učiněným v téže oblasti Celním úřadem pro Královéhradecký kraj.

D. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

9. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že 27. 7. 2017 podala žalobkyně u celního úřadu žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží. V popisu zboží uvedla, že se *„jedná o kombinovanou čističku vzduchu s vestavěným ionizátorem...ve spodní části čističky je ještě jiskřiště, ze kterého se uvolňují zdraví prospěšné, záporně nabitě vzdušné ionty. Přístroj je přímo určen pro zachycování nečistot poletujících ve vzduchu uzavřeného prostoru, navíc vytváří zmiňované zdraví prospěšné vzdušné ionty“*. Součástí žádosti byl i technický popis principu fungování čističky vzduchu.
10. V rozhodnutí týkajícím se závazné informace o sazebním zařazení zbožím ze dne 25. 7. 2017, č. j. CZ 60828/2017-580000-04 (dále jen „rozhodnutí celního úřadu“) celní úřad žalobkyni sdělil, že se zboží zařazuje do celní nomenklatury 8543709099.
11. Proti rozhodnutí celního úřadu brojila žalobkyně odvoláním ze dne 31. 8. 2017, ve kterém namítala, že přístroj slouží k zachytávání a odstraňování nečistot z ovzduší domácnosti a nemá žádný jiný cíl. Sdělila, že ionizace *„je pouze zjednodušený popis samotné technologické podstaty elektrostatické filtrace vzduchu. Ionizace v našich čističkách vzduchu slouží pouze k nabití prachových částic, které se pohybují uvnitř čističky kladným nábojem, aby je nerezový filtr se zápornou polaritou spolehlivě zachytil a udržel na sobě do dalšího čištění. Bez ionizace by naše čistička nebyla schopna a) rozběhnout nasávání vzduchu do filtrů a za b) by nebyla schopna dosáhnout konkurenceschopné účinnosti až 95 %“*.
12. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí celního úřadu potvrdil. V napadeném rozhodnutí v bodě [18] uvedl, že ze spisu *„je evidentní, že spornou otázkou není skutková stránka věci, tedy to co posuzované zboží představuje (přístroj, který čistí vzduch a současně jej také ionizuje)“*, ale to, zda posuzované zboží bude sazebně zařazeno do čísla 8421 nebo do podpoložky KN 8543 70 90. Dále sdělil, že lze-li posuzované zboží zařadit dle své funkce jak do čísla 8421 (čištění vzduchu), tak i do čísla 8543 (ionizace vzduchu), je nutné rozhodnout, do jakého čísla se sazebně zařadí.

E. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Krajský soud se zabýval žalobní námitkou, že se žalovaný řádně nevypořádal s argumentací uvedenou v odvolání o tom, že ionizace vzniká v důsledku technického procesu čištění vzduchu, aniž by se jednalo o samostatnou funkci přístroje.
15. Krajský soud z předložených podkladů zjistil, že odvolání žalobkyně je vystavěno na jedné – hlavní – námitce. Žalobkyně v odvolání proti rozhodnutí celního úřadu argumentovala tím, že přístroj má pouze funkci čističky vzduchu a že ionizace je toliko vedlejším efektem technického procesu čištění vzduchu. Žalobkyně v odvolání vyslovila nesouhlas s tím, že by měl být přístroj považován za přístroj s dvěma – na roveň postavenými – funkcemi.
16. Přestože popření samostatné funkce ionizace bylo nosným argumentem odvolání, žalovaný se v napadeném rozhodnutí novými skutkovými tvrzeními žalobkyně nezabýval a v bodě [18] napadeného rozhodnutí uvedl, že ze spisu *„je evidentní, že spornou otázkou není skutková stránka věci, tedy to co posuzované zboží představuje (přístroj, který čistí vzduch a současně jej také ionizuje)“*.
17. Žalovaný měl, přes odvolací námitky žalobkyně, za to, že skutkový stav věci je nesporný, a dále se v napadeném rozhodnutí zabýval již jen dalším krokem přezkumu, tedy: která ze dvou naroveň postavených funkcí přístroje (čištění vzduchu a ionizace) bude mít rozhodující vliv na celní zařazení zboží (a dospěl k závěru, že touto funkcí je ionizace). Krajský soud se s tímto postupem neztotožňuje.
18. Krajský soud má za to, že brojila-li žalobkyně proti skutkovým okolnostem případu a uvedla v odvolání konkrétní námitku, ve které popírala, že by přístroj plnil funkci ionizátoru vzduchu, bylo úkolem žalovaného vysvětlit, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že má přístroj dvě samostatné funkce a proč není argumentace žalobkyně případná.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl podrobné úvahy o tom, proč má být přístroj se dvěma rovnocennými funkcemi zařazen do kódu celní nomenklatury číslo 4853, tedy že pro celní zařazení posuzovaného přístroje je rozhodující funkce ionizátoru. Tato úvaha ale byla dle krajského soudu předčasná. Žalovaný by mohl porovnávat obě funkce přístroje teprve poté, co by vyvrátil tvrzení žalobkyně či vysvětlil, z jakých důvodů k nim nepřihlížel, a teprve následně na základě celních pravidel sdělit, jak má být zboží celně zařazeno. Úvaha o tom, proč přes odvolací námitku žalobkyně – obsahující konkrétní skutková tvrzení – přisoudil oběma funkcím stejnou váhu, však v napadeném rozhodnutí chybí.
20. Krajský soud si je vědom, že žalobkyně v žádosti o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží popsala zboží jako kombinovanou čističku vzduchu s vestavěným ionizátorem. Následně však v odvolání toto své tvrzení popřela a sdělila, k čemu ionizace slouží. Za této situace měl žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlit, proč jsou pro jeho rozhodnutí závazné toliko skutečnosti uvedené v žádosti o vydání ZISZ a proč ke skutečnostem uvedeným v odvolání nemohl přihlídnout, nebo se měl přezkoumatelným způsobem s odvolací námitkou a tvrzenými skutkovými okolnostmi vypořádat, vyvrátit argumentaci žalobkyně a vysvětlit, na základě jakých úvah došel k závěru o dvou samostatných funkcích. Ani jednu úvahu však odůvodnění napadeného

rozhodnutí neobsahuje. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí toliko uvedl, že skutková stránka věci není sporná; tak tomu s ohledem na obsah odvolání dle krajského soudu není.

21. Krajský soud na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě skutkového stavu, který neměl oporu ve spisu, a současně se nezabýval nosnou odvolací námitkou žalobkyně. Žaloba je důvodná.

F. Závěr a náhrada nákladů řízení

22. Krajský soud tak na základě § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle kterého *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění*, napadené rozhodnutí zrušil bez nařízení jednání. Současně krajský soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení plně procesně úspěšná žalobkyně má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně ve výši 11 228 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za právní služby advokáta, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), jako odměna za zastupování ve výši 6 200 Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby [odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT], a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony v rozsahu částky 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT, to vše zvýšené o DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad, celkem 1 428 Kč, neboť zástupce žalobkyně je plátcem uvedené daně.
24. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 18. července 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu